

har af denne grund fundet ikke at kunne ratificere konventionen.

Dette er baggrunden for, at regeringen i forbindelse med en dansk ratifikation af konventionen vil afgive en erklæring om artikel 14.

2. b. Art. 15

Lov nr. 335 af 6. juni 1991 om mineralske råstoffer i Grønland som ændret ved lov nr. 1074 af 22. december 1993 regulerer forundersøgelser, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland.

Det fremgår af lovens §§ 3, 6 og 7, at Miljø- og energiministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelse samt tilladelse med eneret (koncession) til efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland, såfremt der foreligger aftale herom mellem regeringen og Grønlands landsstyre.

Det fremgår endvidere af lovens § 22, at bl.a. offentlige indtægter fra konkrete koncessionsforhold og indtægter ved beskatning i Danmark og Grønland af selskaber, der er koncessionshavere, skal deles med halvdelen til staten og halvdelen til Hjemmestyret for så vidt angår en indtægt på op til 500 millioner kr. årligt. Fordelingen af indtægter herudover vil blive fastsat ved lov.

Det er med de nævnte lovbestemmelser sikret, at Grønlands Hjemmestyre har en afgørende indflydelse på udnyttelsen af de mineralske råstoffer i Grønland, ligesom det er sikret, at en del af overskuddet tilfalder den fastboende befolkning i Grønland.

Imidlertid findes der ikke i den gældende lovgivning bestemmelser, der nærmere fastlægger, hvilke personer der er grønlandere. For så vidt angår spørgsmålet om, hvem der udgør den grønlandske befolkning, bestemmes det således i lov om Grønlands Hjemmestyre alene, at de forskellige rettigheder tilkommer den i Grønland fastboende befolkning. Der skelnes med andre ord ikke mellem dem, der nedstammer fra den oprindelige befolkning, og andre fastboende danske statsborgere, som senere er flyttet til Grønland, eller som nedstammer fra tilflyttere.

Justitsministeriet finder, at på nuværende tidspunkt, hvor den oprindelige befolkning udgør et meget klart flertal af den grønlandske befolkning, må det ud fra en samlet vurdering kunne antages, at den danske lovgivning opfylder de krav, som kræves for at leve op til konventionens bestemmelser.

3. Ratifikation med virkning for Grønland

Konventionens titel og artikel 1 fastslår, at konventionen finder anvendelse på oprindelige folk og stammefolk i *selvstændige stater*. Ifølge grundlovens § 1 gælder grundloven for alle dele af Danmarks rige.

Bestemmelsen blev indsat ved grundlovsrevisionen i 1953 for at tilkendegive, at Grønland, der tidligere – i henhold til FN's kriterier – havde haft status som koloni, er en ligestillet del af riget. Spørgsmålet om Danmark kan ratificere konventionen med virkning for Grønland, der ikke er en selvstændig stat, har Arbejdsministeriet forelagt ILO. ILO har svaret følgende: »der er ikke noget til hinder for at Danmark ratificerer konventionen vedrørende oprindelige folk og stammefolk (nr. 169) med virkning for Grønland. Det er ikke nødvendigt, at meddelelsen om ratifikation indeholder nogen særlig erklæring, bortset fra at regeringen forpligter sig til at anvende konventionen, over alt i Kongeriget Danmark«. Dette indebærer, at for at Grønland kan blive omfattet af konventionen, skal Danmark ratificere konventionen så den finder anvendelse overalt i Kongeriget Danmark.

III. Færøerne

Hovedparten af de af konventionen anførte forhold er ifølge lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes Hjemmestyre et færøsk særanliggende. Da der ikke er oprindelige folk og stammefolk på Færøerne, kan Danmark ratificere konventionen uden forbehold for Færøerne.

En dansk ratifikation af konventionen kan finde sted, uden at det vil være nødvendigt at foretage lovændringer.

IV. Konventionens indhold

Angående konventionens enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

I præamblen kræves det, at de oprindelige folks livsform og økonomiske udvikling m.v. og disse folks ønsker om at fastholde og udvikle deres identitet, sprog og religion skal anerkendes, og det konstateres bl.a., at disse folks love, værdier, sædvaner og anskuelser ofte er blevet undergravet.

Kapitel I

Generel politik

Art. 1-12 indeholder bestemmelser om generel politik, herunder konventionens anvendelsesområde og regeringernes ansvar.

I henhold til art. 1, finder konventionen anvendelse på følgende befolkningsgrupper: a) stammefolk i selvstændige lande, hvis sociale, kulturelle og økonomiske forhold adskiller dem fra andre dele af det nationale samfund, og hvis status reguleres helt eller delvist af deres egne sædvaner eller traditioner eller af særlige love eller forskrifter, b) folk i selvstændige lande, der betragtes som oprindelige folk på grund af